

ประกาศกรมเจ้าท่า

ที่ ๓๕๓/๒๕๒๕

เรื่อง การกำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๔ (The International Convention for the Safety of Life at Sea 1974) และอนุสัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๘ เป็นต้นมา เพื่อให้การกำหนดชั้นและประเภทของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ (Dangerous Goods) เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว และการแสดงเครื่องหมายและรายชื่อของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้สอดคล้องกับ International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG Code) อันเป็นที่ยอมรับของรัฐภาคีสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล ๑๙๗๔ โดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ อธิบดีกรมเจ้าท่าโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม จึงให้กำหนดชั้นของสิ่งของและสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายไว้ ดังต่อไปนี้

๑. สิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ (Dangerous Goods) แบ่งออกเป็น ๘ ชั้น ดังนี้

ชั้น ๑ วัตถุระเบิด (Explosives) แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

ประเภท ๑.๑ สารและสิ่งของที่อาจก่ออันตรายโดยการระเบิดรุนแรง
ฉับพลัน

ประเภท ๑.๒ สารหรือสิ่งของซึ่งอาจก่ออันตรายโดยการกระจายของ
สะเก็ดระเบิด แต่มิใช่โดยการระเบิดรุนแรงฉับพลัน

ประเภท ๑.๓ สารหรือสิ่งของซึ่งอาจก่ออันตรายโดยเปลวไฟพร้อม
กับอันตรายจากการระเบิดบ้างเล็กน้อย หรืออันตราย
จากการกระจายของสะเก็ดระเบิดบ้างเล็กน้อย แต่
มิใช่จากการระเบิดรุนแรงฉับพลัน

ประเภท ๑.๔ สารหรือสิ่งของซึ่งไม่ก่ออันตรายมากนัก

ประเภท ๑.๕ สารซึ่งไม่ไวต่อการเกิดอันตรายโดยการระเบิดจน
โอกาสที่จะจุดระเบิดมีน้อย หรือการเปลี่ยนชั้นจาก
การลุกไหม้เป็นการจุดระเบิดมีน้อยในสภาพการขนส่ง
โดยปกติ

ชั้น ๒ ก๊าซ (Gases) แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

ประเภท ๒.๑ ก๊าซลุกติดไฟได้

ประเภท ๒.๒ ก๊าซชนิดไม่ลุกติดไฟ

ประเภท ๒.๓ ก๊าซมีพิษ

ชั้น ๓ ของเหลวลุกติดไฟได้ (Inflammable liquids) แบ่งออกเป็น

๓ ประเภท ดังนี้

ประเภท ๓.๑ จำพวกที่มีจุดวาบไฟต่ำกว่า -๑๘° เซลเซียส

ประเภท ๓.๒ จำพวกที่มีจุดวาบไฟสูงต่ำกว่าปานกลาง (-๑๘° เซลเซียส
แต่ไม่ถึง ๒๓° เซลเซียส)

ประเภท ๓.๓ จำพวกที่มีจุดวาบไฟสูง ๒๓° เซลเซียส หรือสูงกว่า
จนถึง ๖๐° เซลเซียส

ชั้น ๔ ของแข็งลุกติดไฟได้ (Inflammable solids) แบ่งออกเป็น ๓
ประเภท ดังนี้

ประเภท ๔.๑ ของแข็งลุกติดไฟได้

ประเภท ๔.๒ สารซึ่งลุกไหม้ได้ทันที

ประเภท ๔.๓ สารซึ่งเมื่อถูกน้ำจะก่อให้เกิดก๊าซลุกติดไฟได้

ชั้น ๕ สารซึ่งทำปฏิกิริยากับออกซิเจน (Oxidizing substances) และ
สารออกแกนนิคเปอร์ออกไซด์ (Organic Peroxides) แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท
ดังนี้

ประเภท ๕.๑ สารซึ่งทำปฏิกิริยากับออกซิเจน

ประเภท ๕.๒ ออกแกนนิคเปอร์ออกไซด์

ชั้น ๖ สารมีพิษและสารติดเชื [Poisonous (toxic) and infectious
substances] แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

ประเภท ๖.๑ สารมีพิษ

ประเภท ๖.๒ สารติดเชื

ชั้น ๑ สารกัมมันตภาพรังสี (Radioactive substances)

ชั้น ๘ สารกัดกร่อน (Corrosives)

ชั้น ๙ สารอันตรายอื่น ๆ (Miscellaneous dangerous substances)

ซึ่งไม่สามารถจัดอยู่ในชั้นอื่นใดได้

๒. เครื่องหมายบนแผ่นป้ายแสดงชั้นและประเภทของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้ ให้เป็นไปตามใบแนบประกาศฉบับนี้

๓. สารหรือสิ่งของใดจัดอยู่ในชั้นและประเภทใด ให้เป็นไปตาม International Maritime Dangerous Goods Code (IMDG Code) ขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization หรือ IMO)

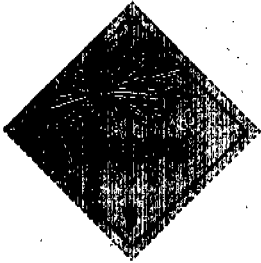
ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๙

อำพล ตียากรณ์

อธิบดีกรมเจ้าท่า

ใบแนบประกาศกรมเจ้าท่า

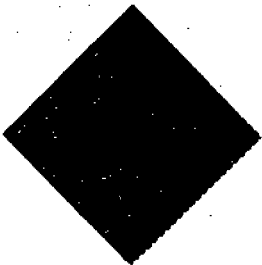
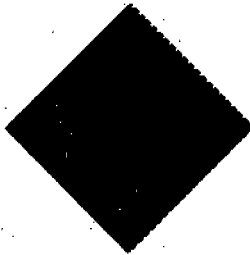
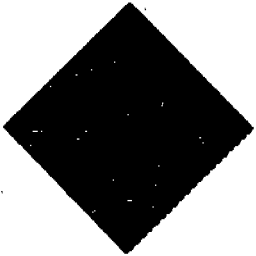
แผ่นป้ายแสดงชั้นและประเภทของสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายได้

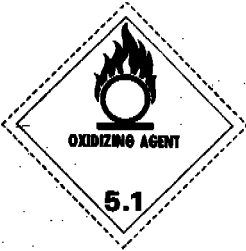

- ที่สำหรับแสดงตัวเลขชั้นและอักษรบอกกลุ่มที่บรรทุกรวมกันได้ เช่น 1-1D
- ** ที่สำหรับแสดงอักษรบอกกลุ่มที่บรรทุกรวมกันได้ เช่น G
สำหรับสินค้าชั้น 1 ประเภท 1.4 กลุ่มที่บรรทุกรวมกันได้ s
ไม่ต้องมีแผ่นป้าย แต่ต้องแสดง "1.4 s" ทุกทึบห่อ

แผ่นป้ายแสดงวัตถุระเบิดชนิดเสี่ยงอันตราย
ชั้นรองสำหรับสารที่ทำปฏิกิริยาในตัวเอง
ซึ่งจัดอยู่ในชั้น 4.1 และออกแกนนิก
เปอร์ออกไซด์ ซึ่งมีคุณสมบัติระเบิดได้

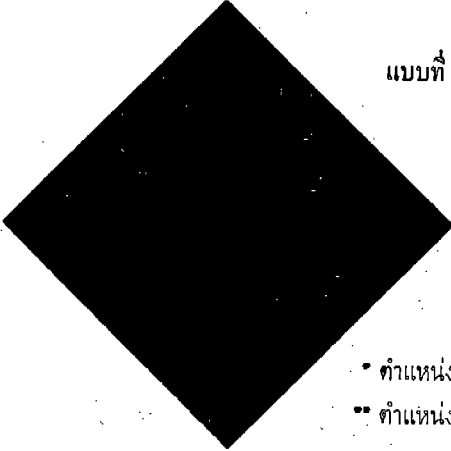
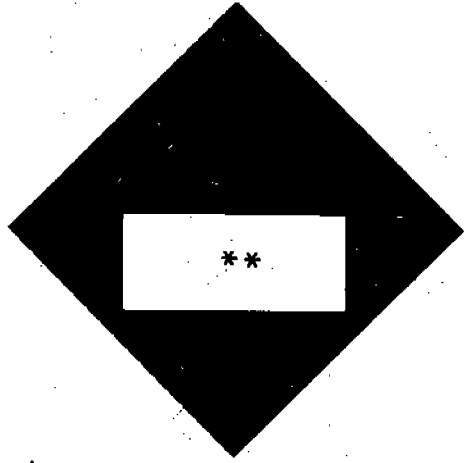

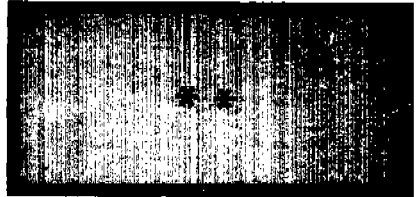
แผ่นป้ายใหญ่

แบบที่ ๑

- ตำแหน่งของเลขแสดงชั้น
- ** ตำแหน่งแสดงหมายเลข UN

แบบที่ ๒

- ตำแหน่งของเลขแสดงชั้น
- ** ตำแหน่งของหมายเลข UN

